

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 122/2022
03.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Богдана Вла, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1393/17 од 27.10.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 344/21 од 13.01.2022.године, у седници већа одржаној дана 03.03.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Богдана Вла, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К 1393/17 од 27.10.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 344/21 од 13.01.2022.године и предмет враћа Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1393/17 од 27.10.2021. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији па су осуђени и то:окривљени АА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 150.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде и одређено је да уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а окривљеном ББ изречена је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, са роком проверавања у трајању од 2 (две) године и новчана казна у износу од

50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде и одређено је да уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Према окривљеном АА је на основу чланова 87. и 176а. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији изречена мера безбедности одузимање предмета наведених у изреци пресуде, а окривљеном ББ је на основу члана 176а. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији изречена мера безбедности забране обављања угоститељске делатности у трајању од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка суду, о чијој ће висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 344/21 од 13.01.2022.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвоката Богдана Вла „из свих законом дозвољених разлога“, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи и окривљене ослободи од оптужбе да су извршили предметно кривично дело или преиначи пресуде у погледу одлуке о казни.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Богдана Вла, је основан.

Бранилац окривљених АА и ББ у поднетом захтеву не прецизира ни један законски разлог за подношење захтева прописан одредбом чл.485. став 4. ЗКП. У образложењу указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да су побијане правноснажне пресуде засноване на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати, на претресу кафане у коју окривљени излази и то без налога за претрес, а којом приликом је пронађен предметни дуван. Бранилац сматра да се исти не може користити као доказ у кривичном поступку и да се на њему не може заснивати осуђујућа пресуда.

Изнети наводи браниоца окривљених у захтеву за заштиту законитости су по оцени Врховног касационог суда основани.

Одредба члана 84. став 1. ЗКП прописује да докази који су прибављени противно члану 16. став 1. ЗКП (незаконити докази) не могу бити коришћени у кривичном поступку и ти докази се издвајају из списка, чувају и уништавају на начин прописан одредбом става 2. истог члана.

Чланом 16. став 1. ЗКП, прописано је да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су, непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим закоником, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП, прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка. Ставом 2. истог члана између осталог прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана полиција може да у присуству одговорног лица прегледа одређене објекте и просторије државних органа, предузећа, радњи и других правних лица, оствари увид у њихову документацију и да је по потреби одузме, као и да предузме друге потребне мере и радње и о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени или одузети, саставиће се записник или службена белешка. Ставом 5. истог члана, прописано је да о предузимању мера и радњи полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања, обавештава јавног тужиоца.

Из списка предмета и пресуде првостепеног суда произилази да су дана 04.09.2017. године полицијски службеници ПУ Нови Сад, ОКП, извршили преглед пословних просторија и то угоститељске радње „ВВ“ Нови Сад, у присуству окривљеног ББ, власника и предузетника наведене угоститељске радње и том приликом у подруму радње пронашли резани дуван укупне тежине 70,25 кг, који је по потврди о одузетим предметима ПУ Одсек пореске полиције НС одузет од окривљеног ББ и за који се наводи да исти није поседовао документацију о пореклу робе. Такође, из списка произилази да су лице места и затечени предмети фотографисани од стране полицијских службеника, након чега је сачињена криминалистичко - техничка документација.

У конкретном случају, након извршеног прегледа пословних просторија и то угоститељске радње „ВВ“ Нови Сад, дана 04.09.2017.године, у присуству окривљеног ББ, власника и предузетника наведене угоститељске радње, полиција је одузела резани дуван у количини од 70,25 кг, односно количину дувана која је пронађена у подруму објекта, при чему је сачињена криминалистичко - техничка документација, у којој је означено да је

извршен претрес просторија, из чега би се могло закључити да је дуван одузет након претреса, међутим, из списка предмета произилази да није извршен претрес, јер не постоји наредба у смислу члана 155. ЗКП, нити су испуњени формални услови за претрес без наредбе из члана 158. ЗКП, а у потврди о привремено одузетим предметима се ПУ Одсек пореске полиције НС позива на одредбу члана 286. став 1. и 2. ЗКП. Осим тога, након предузетог прегледа и одузимања предмета, није састављен ни записник ни службена белешка, нити постоји доказ да је о томе обавештен јавни тужилац, што читаву радњу одузимања дувана, по налажењу Врховног касационог суда чини незаконитом. Иако је сачињена потврда о одузетим предметима, сачињавање потврде није проистекло из законите радње полиције, због чега је и потврда о одузетим предметима, као и сви остали докази, који непосредно или посредно проистичу из незаконито одузетих предмета, представљају незаконит доказ на основу члана 16. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у којем се основано указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и, на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је укинуо правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К 1393/17 од 27.10.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 344/21 од 13.01.2022.године и списе предмета вратио Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, с тим да ће суд имати у виду поред примедби изнетих у овој пресуди и остале наводе из захтева за заштиту законитости, а посебно оне који се односе на исказ окривљеног дат у МУП-у и медицинску документацију о повредама које су приложене списима, а на коју је указано у захтеву, и донети правилну и на закону засновану одлуку.

Остале наводе браниоца, изнете у захтеву за заштиту законитости, Врховни касациони суд није разматрао имајући у виду разлоге укидања побијаних пресуда.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић